

OPINIÓ 16 abril 2009 2.00 h

La variant de la Bisbal o embolica que fa fort

Just una setmana després que el conseller de Política Territorial i Obres Públiques, Joaquim Nadal, fes públic que es decantava finalment per l'opció sud de la variant de la Bisbal, el Departament de Medi Ambient va replicar-lo ahir assegurant que aquesta no és cap decisió de govern i recordant-li que, segons l'estudi informatiu fet l'any passat, l'alternativa nord té menys impacte que la sud. El mateix dia que Nadal feia pública la seva decisió, que tothom va entendre que era la del govern, ja va advertir que el seu anunci podia provocar controvèrsies. «Estic preparat per a tot», va afirmar. El que probablement ningú va saber veure és que la controvèrsia li vindria justament del Departament de Medi Ambient, del qual en són titulars els seus socis de govern d'ICV. Un altre cop, es tracta d'un exemple brillant de coherència. És evident que un i altre departament poden discrepar, però costa d'entendre que ho facin a posteriori de l'anunci fet la setmana passada, i que ho facin sobre una variant que s'arrossega des de fa trenta anys. Les discrepàncies entre Política Territorial i Medi Ambient, o entre el PSC i ICV, no són pas noves. Ja no parlem dels desacords amb què el tripartit es va estrenar arran del recentment inaugurat túnel de Bracons, sinó dels que han mantingut fa poc en temes com el parc del Montgrí o la velocitat flexible proposada per ICV per a l'àrea metropolitana. Al govern se li ha d'exigir que prengui decisions. Però també coherència. Prou debat hi ha en el territori sobre la variant de la Bisbal perquè ara, un cop ja sembla anunciada una opció definitiva, els socis es posin a debatre-ho públicament. Han tingut sis anys per fer-ho. I que passi ara no és només lamentable sinó, sobretot, estalviable.

XEVI XIRGO TEIXIDOR

ALTRES ARTICLES DE L'AUTOR

22 hores diàries a la cel·la**Doncs sí, una més****MÉS ARTICLES**